

Obsah.

ÚVOD.

	Strana
I. Filosofie před Kantem a za Kanta	V XXXIII
II. Kantovo učení, jeho místo a význam ve vývoji filosofického myšlení	XXXIII LII
III. Kantův životopis	LII LXII
Motto z Baco de Verulam	
Věnování	
Předmluva k prvnímu vydání	5
Předmluva k druhému vydání	10
Úvod	26
I. O rozdílu poznatku čistých a empirických	27
II. Mame určité poznatky a priori a ani obyčejný rozum není nikdy bez nich	28
III. Filosofie potřebuje vědy, která by určila možnost, prin- cipie a rozsah všech apriorních poznatku	30
IV. O rozdílu soudu analytických a syntetických	32
V. Ve všech teoretických vědách rozmyslových jsou synte- tického soudu a priori obsaženy jako principie ..	34
VI. Povšechná úloha čistého rozmyslu	37
VII. Idea a rozdělení zvláštní vědy pod jménem kritika čistého rozmyslu	40

I.

Transcendentální nauka elementární.

První část.

<i>Transcendentální estetika § 1</i>	45
1. odstavec. O prostoroře § 2, 3	47
<i>Transcendentální logika</i>	51
2. odstavec. O čase. § 4. Metafysický výklad	52
§ 5. Transcendentální výklad pojmu času	53
§ 6. Závěry z těchto pojmu	53

	Strana
§ 7. Vysvětlení	56
§ 8. Obecné poznámky k transcendentální estetice ...	59
Závěr transcendentální estetiky	66

Druhá část transc. nauky elementární.

Transcendentální logika

Úvod. Idea transcendentální logiky	67
I. O logice vůbec	67
II. O logice transcendentální	70
III. O rozdělení všeobecné logiky na analytiku a dialektiku	71
IV. O rozdělení transcendentální logiky	73

Transcendentální logiky oddíl první

<i>Transcendentální analytiky</i> kniha první: <i>analytika pojmů</i>	75
<i>První hlava: O rukověti odkrývání čistých pojmů rozumových</i>	76
Odstavec první: O logickém upotřebení rozumu vůbec ...	76
Odstavec druhý: § 9. O logické funkci rozumu v soudech	78
Odstavec třetí: § 10. O čistých pojmech rozumových čili kategoriích	81
§ 11.	85
§ 12.	87

Transcendentální analytiky hlava druhá.

O dedukci čistých pojmů rozumových.

První odstavec. § 13. O principiích transc. dedukce vůbec	89
§ 14. Přejchod k transc. dedukci	93
Druhý odstavec. <i>Transc. dedukce čistých pojmů rozumových.</i>	
§ 15. O možnosti spojení vůbec	95
§ 16. O původně syntetické jednotě apercepce ...	97
§ 17. Zásada synt. jednoty apercepce	99
§ 18. Co je objektivní jednota sebevědomí	101
§ 19. Logická forma všech soudu	101
§ 20. Názory jsou podmínkou kategorií, za nichž jedině možno rozmanitost ve vědomí sjednati	103
§ 21. Poznámka	103
§ 22. Kategorie jest pouze k užití o předmětech zku- šenosti	104
§ 23.—25. O užití kategorií na smyslové předměty... ..	105
§ 26. Transcendentální dedukce obecně možného upotřebení čistých pojmů rozumových	111

	strana
§ 27. Výsledek této dedukce	115
Kratké shrnutí této dedukce ...	16

Transcendentální analyticky kniha druhá.

.Analytika zásad.

Úvod. O transcendentální soudnosti vůbec	118
<i>Transc. analyticky zásad hlava první</i>	
O schematismu čistých pojmů rozumových	120
<i>Hlava druhá. Systém všech zásad čistého rozumu</i>	<i>126</i>
Odstavec první. O nejvyšší zásadě všech soudů analytických	127
Odstavec druhý. O nejvyšší zásadě všech soudů syntetických	129
Odstavec třetí. System. představa všech synt. zásad	131
1. Aksiomy názoru	134
2. Anticipace vnímání	137
3. Analogie zkušenosti	143
A. První analogie. Zásada stálosti substance	146
B. Druhá analogie. Zásada časového sledu podle zákona kauzality	151
C. Třetí analogie. Zásada soudobosti podle zákona vzájemné působnosti	153
4. Postuláty emp. myšlení vůbec	158
Vyvrácení idealismu	172
Povšechná poznámka k systému zásad	179
<i>Hlava třetí. Důvod rozlišování všech předmětů na fenomena a noumena</i>	<i>182</i>
Přidavek: O amfibolii pojmu reflexivních	194
Poznámka k tomu	199

Druhá část. Transcendentální dialektika.

Úvod. I. O transcendentálním zdaji.	21
II. O rozmyslu jako sídle toho zdaje	24
A. O rozmyslu vůbec	24
B. O logickém užití rozmyslu	27
C. O čistém upotřebení rozmyslu	28
<i>První kniha. O pojmech čistého rozmyslu ...</i>	<i>221</i>
1. odstavec. O ideách vůbec	224
2. odstavec. O transcendentálních ideách	226
3. odstavec. Systém transc. ideí	233
<i>Čtvrtá kniha. O dialektických závěrech čistého rozmyslu</i>	<i>236</i>
<i>Kapitola první. O paralogismech čistého rozmyslu ...</i>	<i>237</i>
Vyvrácení Mendels ohnova důkazu o trvání duše	255
Záver řešení psychologického paralogismu	252
Poznámka o přechodu od racionální psych. ke kosmologu	252

	Strana
<i>Kapitola druhá. Antinomie čistého rozmyslu</i>	255
1. odstavec. Systém kosmologických idejí	256
2. odstavec. Antitetika čistého rozmyslu	263
První rozpor transc. ideí	266
Poznámka k první antinomii	268
Druhý rozpor	271
Poznámka k druhé antinomii	273
Třetí rozpor	277
Poznámka k třetí antinomii	279
Čtvrtý rozpor	282
Poznámka k čtvrté antinomii	284
3. odstavec. Zájem rozmyslu na svém rozporu	288
4. odstavec. Transcendent. úkoly čistého rozmyslu	296
5. odstavec. Skeptické předvedení kosmologických otázek prostředkem transc. ideí	300
6. odstavec. Idealism klíčem k rozřešení kosmologické dia- lektiky	304
7. odstavec. Rozhodnutí sporu rozmyslu se samým sebou	307
8. odstavec. Regulativní princip čistého rozmyslu ve vztahu ke kosmologickým ideám	313
9. odstavec. O empirickém užívání tohoto principu	317
I. Rozluštění kosmologické ideje totality jevu v celku vesmíru	318
II. Rozluštění kosmologické ideje totality dělení daného celku v názoru	322
Závěrečná poznámka	324
III. Rozluštění kosmol. ideje totality kausální	327
Možnost kausality skrze svobodu	330
Vysvětlení kosmolog. ideje ve spojení s všeob. přírodní nutností	332
IV. Rozluštění kosm. ideje totality závislosti jevů vzhledem k jsoucnosti vůbec	341
Závěrečná poznámka k celé antinomii čistého rozmyslu ..	344

Kapitola třetí. Ideál čistého rozmyslu.

1. odstavec. O ideálu vůbec	346
2. odstavec. O ideálu transcendentálním	348
3. odstavec. O důvodech jsoucná jedné nejvyšší bytosti .	354
Jsou jen tři druhy důkazu jsoucnosti boží	358
4. odstavec. Nemožnost důkazu ontologického	359
5. odstavec. Nemožnost kosmologického důkazu	365
Odkrytí a vysvětlení dialekt. zdání ve všech důkazech těchto	371
6. odstavec. Nemožnost fysikoteologického důkazu	374

	Strana
7. odstavec. Kritika vši teologie spekulativní	380
Přídavek k transcendentální dialektice	387
O konečném účelu přirozené dialektiky lidského rozmyslu	401

II.

Transcendentální metodologie.

<i>Kapitola první. Disciplína čistého rozmyslu</i>	<i>424</i>
1. odstavec. Disciplína rozmyslu v dogmatickém upotřebení	426
2. odstavec. Disciplína rozmyslu v polemice	440
3. odstavec. Disciplína vzhledem k hypotésám	457
O nemožnosti skeptického uklidnění rozmyslu rozpoltěného	451
4. odstavec. Disciplína rozmyslu vzhledem k důkazům	464
<i>Kapitola druhá. Kanon čistého rozmyslu.</i>	<i>471</i>
1. odstavec. O posledním cíli upotřebení našeho rozmyslu	472
2. odstavec. O ideálu nejvyššího dobra	476
3. odstavec. Mínění, vědění, věření	485
<i>Kapitola třetí. Architektonika čistého rozmyslu</i>	<i>492</i>
<i>Kapitola čtvrtá. Dějiny čistého rozmyslu</i>	<i>502</i>

Dodatek

I. Znění §§ 15 – 27, jaké bylo původně ve vyd. prvním z r. 1781 (Zur Deduktion der reinen Verstandesbegriffe. 2. Abschnitt.)	
<i>O důvodech a priori pro možnost zkušenosti</i>	<i>509</i>
Předběžné připomenutí	510
1. O syntesi aprehensivní v názoru	511
2. O syntesi reproduktivní v obraznosti	511
3. O syntesi rekognitivní v pojmu	512
4. Předběžné vysvětlení možnosti kategorií jakožto poznání apriorního	516
<i>Dedukce čistých pojmu rozumových. Oddíl třetí</i>	<i>518</i>
O poměru rozumu k předmětům a možnosti poznání je a priori	524
Souhrné představení správnosti dedukce čistých pojmu	524
II K nauce o paralogismech čistého rozmyslu.	
<i>První paralogism substanciality</i>	<i>525</i>
Kritika prvního paralogismu čisté psychologie	
<i>Druhý paralogism simplicity. Kritika jeho</i>	<i>526</i>

	Strana
<i>První</i> paralogism personality. Kritika jeho	531
<i>Druhý</i> paralogism ideality	534
Úvahy o souhrnu čisté duševědy ve smyslu těchto paralogismu	540
III. Z 1. vyd. ad pag. 255 vyd. Kirchmannova.	552
IV. Z 1. vyd. ad pag. 257.	553
V. Doplnky opomenutých poznámek pod čarou (ad 173)...	555